

קבלה לעם

העיתון הדו שבועי של תנועת בני ברוך • גיליון מס' 4 • יום ו' י"ב חשון תשס"ז • 3 בנובמבר 2006

www.kab.co.il

רמי קליינשטיין

פתאום הבנתי שאיננו יכולים לברוח מהאגו שלנו

עמ' 3

כיכר האחדות

כשקורה משהו קשה אנו מתאחדים. חיבור ואהבה ביננו כמקור של כוח ותקווה

עמ' 6

רבי עקיבא

מרועה צאן פשוט למקובל הגדול בדורו. האדם שלימד את חוק האהבה לעולם

עמ' 4

מסע בין כוכבים

גיא גודס, מאמן הכדורסל ושחקן העבר בקבוצת מכבי ת"א, שואל את הרב לייטמן על ספר הזוהר, ספורט ואמונות תפלות

עמ' 8

100 אנשים, 100 שאלות, 100 תשובות

יואב ברנשטיין

אנושות במשבר: בעולם שבו ממדי העוני מחריפים מרגע לרגע, איום גרעיני וגלי טרור מסכנים את קיומנו, ודיכאון והתאבדויות הפכו לשגרה יום-יומית, איננו יכולים להמשיך להישאר אדישים

המשתתפים על 100 השאלות הנבחרות. קהל הצופים שהיה צמא למוצא פיהם של המשתתפים הציף את הכיכר ולא משמנה כל עוד לא הסתיים האירוע.

11,200 התשובות שנאספו תשמנה כבסיס לפיתוח ומחקר עבור גופים בין-לאומיים חשובים המעוניינים במציאת פתרון כולל למשבר העולמי, בהם האו"ם ואונסק"ו. ריבוי השפות הוא שמפריד בינינו, אמר הסופר המשורר וניצול השואה גיורא פיידמן שהשתתף באירוע. "איננו מבינים אחד את השני. אנחנו חיים במגדל בבל. הגיע הזמן להתערור ולהתאחד". האם יצליחו מיטב המוחות האנושיים להביא את העולם לשלום, לשלווה ולשגשוג?

פרס נובל, אנשי רוח ואמנים מובילים בני כל הדתות והלאומים התכנסו בבבלפלאץ, הכיכר ההיסטורית, למה שכונה "דיון השולחן העגול הגדול בעולם". במחקר הסוציולוגי מקובל

המשבר העולמי לא פסח גם עלינו: לא מזמן הסתיימה מלחמת לבנון השנייה, וכבר האיום הגרעיני האיראני ממשי מאי פעם, ואיומים נוספים על קיומה של ישראל מושמעים בתדירות מדאיגה

שכאשר המדענים אינם מוצאים פתרון הם מכנסים קבוצת מדגם כדי לחקור את הבעיה מזווית חדשה. כך נהגו גם מארגני האירוע. הם הקפידו לבחור את המשתתפים כך שיהוו מדגם מייצג של אוכלוסיית העולם על רבדיה השונים, בתקווה להגיע לפתרון המיוחל.

המשתתפים ייחסו לאירוע חשיבות עליונה, ולכן התכנו מעיסוקיהם החשובים והגיעו אליו מכל קצות תבל.

הם נדרשו לענות על מאה שאלות נבחרות ומגוונות שנאספו בתהליך מיוחד במינו. אתר אינטרנט ייחודי הושק לכבוד האירוע, ומאות אלפי אנשים שלחו מיליוני שאלות המטרידות ומעסיקות אותם באופן אישי. איסוף השאלות, מיון ובחירתן ארך לא פחות משלוש שנים. בסוף התהליך נבחרו השאלות שתספקנה חתך מייצג של הנושאים העומדים על סדר היום הציבורי והאישי בימינו.

חוזרים לכיכר

למקום שבו נערך האירוע יש היסטוריה טעונה במיוחד. בבבלפלאץ היא אותה כיכר שבה שרפו הנאצים עשרות אלפי ספרים בחודש מאי 1933. האירוע סימל את הגבלת חופש הביטוי על ידי הרייך השלישי ולכן הבחירה לערוך את האירוע החשוב בכיכר זו הייתה מעין סגירת מעגל. במקום שבו החל הפרק החשוך ביותר בדברי ימי האנושות, מנסים בני האדם להתאחד תחת מטרייה רעיונית אחת, ולמצוא מנה משותף שיוביל לחיים טובים יותר לכולנו.

מרתון השאלות סוקר בהרחבה על ידי כלי התקשורת המקומית והעולמית, בהם היומן החשוב בגרמניה "דר שפיגל". ערוצי הטלוויזיה והרדיו הגדולים באירופה שידרו מהכיכר שידורים חיים. במשך תשע שעות ענו 112

לאסונות אקולוגיים חריפים, להוריקנים ולגלי צונאמי הרסניים.

נראה שאנו חוזרים על אותן הטעויות פעם אחר פעם ובאופן הרסני יותר ויותר. לכאורה, מכיל העולם בימינו את כל המרכיבים האפשריים שיכולים לעזור לאדם הממוצע להגיע אל האושר הנכסף. אם כך, מה בכל זאת חסר לנו? יש לנו חשמל, מטוסים, מכונות, מפעלים, טלוויזיה, רדיו, מחשבים, אינטרנט וחלליות. יש לנו גם ספרות, קולנוע, מוזיקה, ציור ומחול. מעולם לא היה לאדם שפע כמו שיש לו בימינו. אז מדוע אין לנו רגע אחד של שקט?

שאלה עמוקה זו מטרידה בשנים האחרונות חלקים

מצב הקשה מדיר שינה מעיני רבים, שאינם מוכנים להשלים עם העובדה שנוקלענו למבוי סתום. בחודש שעבר התכנסו בברלין 100 מדענים, אמנים ואנשי רוח המובילים בתחומם, כדי למצוא פתרון למשבר.

סוף המאה העשרים בישר על תחילתו של עידן חדש בעולם. לאחר שנים של מיתון החלה כלכלת העולם להתחזק ולהתפתח. כניסת רשת האינטרנט לכל בית צמצמה את שטח כדור הארץ לגודל של מסך מחשב ממוצע. מאות מיליוני אנשים מצאו את עצמם קרובים זה לזה מאי פעם, וכך הפך העולם לכפר גלובלי קטן. היחסים בין המדינות מעולם לא היו טובים יותר, סכסוכים רבי-שנים עמדו על סף פתרון והיה נראה כי סוף סוף האנושות מגיעה לנקודת מפנה חיובית.

אולם המציאות סירבה לשתף פעולה עם אשליה זמנית זו. הפיגוע הקטלני שהתרחש ב-11 בספטמבר במגדלי התאומים בניו יורק קטע את

כיכר בבבלפלאץ, ברלין. הכיכר בה שרפו הנאצים ספרים בשנת 1933

הולכים וגדלים של האנושות. המשבר העולמי לא פוסח על שום אזור בעולם, והוא מחדד את העובדה שכל הנראה מדובר בבעיות עולמיות ולא מקומיות. מתוך אבחנה זו מתגבשת בשנים האחרונות בקרב רבים הדעה, כי רק פתרון אחיד וכולל עבור האנושות כולה, יוכל להביא לשינוי המבוקש, וישכין רווחה, שקט ושמחה בעולם כולו.

האנושות מחפשת הצלה

בספטמבר האחרון נערך אירוע מיוחד בשם "שולחן הקולות החופשיים" (Table of Free Voices) בברלין, בירת גרמניה. מטרת האירוע הייתה לברר את שורש הבעיות הקיומיות המטרידות את האנושות בימים אלה ולנסות להתחיל לגבש פתרון כולל עבורן. 112 מדענים, סופרים, חתני

התקווה לשלום עולמי והיווה את יריית הפתיחה לשורה של מהומות, של אירועים אלימים ושל סכסוכים מדיניים עמוקים. המשבר העולמי לא פסח גם עלינו: לא מזמן הסתיימה מלחמת לבנון השנייה, וכבר האיום הגרעיני האיראני ממשי מאי פעם, ואיומים נוספים על קיומה של ישראל מושמעים בתדירות מדאיגה. לצד האיום הביטחוני, הולכים ומתרחבים הפערים החברתיים, התא המשפחתי קורס, ודומה כי החברה הישראלית ניצבת על פרשת דרכים מכריעה. סימנים נוספים למשבר ההולך ומתפתח, הם השימוש בסמים שהפך בעשורים האחרונים מתופעה שולית לבעיה חברתית מרכזית בעולם כולו וכן החרדה והדיכאון שהופכים למגפות הנפוצות במאה ה-21. לצד אלה אנו עדים

דבר העורך

אחדות

בעולמנו קיים מתח מתמיד בין מדינות, עמים ואנשים. גם כאן אצלנו, בבית, המצב אינו פשוט. לאורך ההיסטוריה האנושית גרמה שינאת חיים לפירוד ופילוג. גם ישראל של 2006, כור היתוך הכולל מגוון של מוצאים, עדות דעות ואמונות, חולה במחלה. אולם המציאות הקשה דוחקת בנו, לוחצת עלינו למצוא את המשותף ולא את השונה. איננו יכולים להמשיך בכיוון הרסני זה, הגיע הזמן לשינוי. הקבלה מלמדת אותנו שהיות ואנו חלק מהכוח הכללי, הטבע, אנו חייבים להידמות אליו. לכן האחדות בינינו היא תנאי, שרק לאחר שנקיים אותו, נרגיש השפעה חיובית מהטבע הסובב אותנו.

לכן מוטל על כולנו להניח בצד את ההבדלים החיצוניים בינינו, ולמצוא את אותה נקודת חיבור פנימית שמייחדת את כולנו לעם אחד. רק כשנגיע לאיחוד המיוחל, נעורר מחדש את הכוח הפנימי שהיה בנו תמיד ושלמות ושמחה יתפסו את מקומם של הסבל והייסורים. בגיליון הרביעי של "קבלה לעם", בחרנו להציג בפניכם מבחר כתבות העוסקות בנושא האחדות כחוק טבע הפועל במציאות, בעולם ובישראל. ייתכן שבמבט ראשון יראו התכנים כעוסקים בנושאים שונים לגמרי, אלא שבקריאה מעמיקה, יתגלה כי הכתבות קשורות בקשר נפלא. אחד, יחיד ומיוחד. אנו מקווים כי גם בגיליון זה כמו בקודמים לו, נצליח שוב לפתוח ביחד את הלב, ולפנות מקום לאהבה. לאחדות.

"הלואי שהיה אפשר להרכיב את כל האנושות בגוף אחד, שאוכל לחבק את כולם"

הרב אברהם יצחק הכהן קוק (1865-1935)
מקובל, פוסק והוגה דעות. הרב הראשי הראשון לישראל

חוק אחד לאנושות

73 שנה אחרי ניסיונם של הנאצים להגביל את חופש הביטוי בכיכר בבלפלאץ שואל אלדד בק, כתב 'ידיעות אחרונות' בברלין את הרב ד"ר מיכאל לייטמן מה לדעתו הפתרון למשבר העולמי

'שולחן הקולות החופשיים' - 11 בספטמבר 2006, כיכר בבלפלאץ, ברלין

הכוח הדוחה, שמשליך כל אחד מאיתנו לפינה שלו. בימינו, הניגוד בין שני הכוחות האלה מגיע לשיאו. בזמן הקרוב הניגוד ביניהם עוד ילך ויגדל, עד שלא תהיה לנו ברירה אלא למצוא לו פיתרון.

מפגשים כמו המפגש הזה בברלין, מתאפיינים בחיפוש אחר תשובות בתקווה למצוא פתרון כלשהו. בשנה האחרונה השתתפתי כנציג ארגון האר"י ותנועת "בני ברוך" במפגשים דומים לזה בטוקיו, בארסקה, בדיסלדורף, בטורונטו ובצ'ילה. לפנינו עוד עומדים מפגשים נוספים. אני מוצא שהשתתפות במפגשים האלה חיובית. לאט לאט, אנשים מתחילים להבין את הפיתרון שמציגה להם חכמת הקבלה. הפיתרון הוא מדעי. אנו מסבירים כי בחברה האנושית פועלים חוקי הטבע, חוקים מדויקים כמו חוקי הפיסיקה והכימיה, אך אנו לא מכירים אותם. איננו מודעים להם וכיוון שכן, נמשיך לטעות, כפי שטעינו במשך כל התפתחותנו לאורך ההיסטוריה.

מזה אלפי שנים מנסה האנושות להשיג משהו טוב, מגלה כי הטוב אינו כזה, וממשיכה הלאה. אלא שעתה אנו מגיעים למצב שבו לראשונה האנושות חייבת להבין את החוק הכללי הפועל על החברה האנושית. היא חייבת להבין כיצד עליה לתפקד ואיך להיראות.

אלדד בק: האם החוק הוא חוק אחיד לכל בני האדם?

הרב לייטמן: זהו חוק הטבע. המדע מגלה שבכל רמות החיים, בדומם בצומח ובחי, יש חוקיות שפועלת. בדומה לכך גם בחברה האנושית, במה שנקרא דרגת ה"מדבר", קיים חוק הנקרא חוק הטבע. אלא שאיננו מכירים אותו. למרות זאת הוא קיים.

כשאנו חוקרים את הטבע, אנו מגלים עובדות ותופעות מעניינות מאד. אנו מבינים כי החברה האנושית צריכה להיות מאורגנת ולתפקד כמו התאים בגוף האדם. כל תא בגוף, למרות שהוא אגואיסטי מטבעו, מוותר על תועלת עצמו ופועל למען מטרת הגוף הכללי. בצורת עבודה הדדית זו, זוכה כל תא לחיים, ולא זו בלבד, אלא לחיי הגוף כולו. לעומת זאת, כל תא שלא יתמסר לשירות הגוף, יינתק את עצמו מהגוף וימות.

א לדד בק: הרב לייטמן, מה מביא אותך להשתתף במפגש כזה לצידם של משתתפים רבים כל כך?

הרב לייטמן: העולם שלנו מתקדם כעת לקראת תקופה מיוחדת מאוד שלא היתה כמותה בהיסטוריה. כולנו מרגישים שאנו חיים בתוך כפר קטן וקשורים זה לזה. לכן, כתוצאה מכל הרע שמתגלה כיום בעולם, מפגש כזה הוא צו השעה. מצד אחד אנו מגלים כי אנו קשורים זה לזה, משפיעים זה על זה ותלויים זה בזה בכל דבר: בכלכלה, במדע, בתרבות, בחינוך, בכספים, בביטחון הכללי, בכל תחום שהוא. ומהצד שני, האגו האנושי התפתח עד

אנו מגלים כי אנו קשורים זה לזה, משפיעים זה על זה ותלויים זה בזה בכל דבר. ומהצד שני, האגו האנושי התפתח עד כדי כך שאנו שונאים זה את זה

כדי כך שאנו שונאים זה את זה. שואה זו מתגלה במיוחד בזמננו. האדם אינו טובל את עצמו והדבר מוביל לדיכאון שהופך למגפה מספר 1 בעולם, האדם אינו מסוגל לסבול את האנשים שלידו ולכן בימינו, אחוזי הגירושים מרקעים שחקים. אנו חיים בחוסר סיפוק וכל הזמן מחפשים אחר משהו בלתי מושג. העולם

מיואש ומסתבך בסמים ובטרור. כל הבעיות האלה הן תוצאה משני כוחות מנוגדים הפועלים במציאות: מצד אחד מתגלה הכוח שקושר את כל העולם יחד, ומצד שני מתגלה

למצבו הקשה של העולם כולו, קשור דווקא אלינו, לישראל?

הרב לייטמן: הקשר פשוט. השיטה לתיקון העולם, החכמה שעליה דיברנו, נמצאת אצלנו. זוהי חכמת הקבלה.

חכמת הקבלה מתארת כיצד כל בני האנוש קשורים זה לזה וליתר חלקי הטבע וכיצד עלינו לארגן את החיים בהרמוניה. בסופו של דבר, הפיתרון נמצא אצל עם ישראל. אם נפעל לשם התפשטות חכמת הקבלה, נשנה את העולם לטובה.

אלדד בק: ברלין, עיר עם עבר לא פשוט והכיכר בה מתקיים הדיון היא כיכר שבה שרפו הנאצים ספרים. מהי הרגשתך להשתתף בדיון בעיר כזו ובמקום כזה?

הרב לייטמן: אם יש לי מה לומר, ולעזור במשהו להצלת עם ישראל והאנושות, אני מרגיש שאני מחויב לעשות זאת.

הדוגמה שלי היא מורי, הרב יהודה אשלג, בעל הסולם, מחבר פירוש "הסולם" לספר הזוהר. בשנות הארבעים של המאה שעברה הוא הוציא לאור את עיתון "האמה" ובו הסביר והזהיר על השואה שמתקרבת. איש לא שמע לאזהרותיו.

לכן אם יש לי הזדמנות להשפיע, מי אני שלא אממש אותה. איני טוען כמו כן כי אני בא לשנות את ההיסטוריה, אבל בעל הסולם הוא דוגמה עבורי, וכך אני חייב לעשות. כמוהו, גם אנו מוציאים בימים אלה את העיתון "קבלה לעם".

אלדד בק: אם כך, יש עדיין סיכוי להציל את העולם?

הרב לייטמן: הכול תלוי בנו ועד כמה שנרצה בשינוי. בעזרת חכמת הקבלה אנו יכולים להביא את כל העולם למצב של רוחה, שלמות ושמחה. לפי תכנית הבריאה, נוכל לבצע זאת רק על ידי הפצת חכמת הקבלה. רק כך אנו יכולים לחסוך את המכות ולקרב את הגאולה הכללית.

אלדד בק: כלומר אינך מאבחן את המחלה שעליה אתה מדבר בקרב קבוצה מסוימת באוכלוסייה, לדברך היא נפוצה בכל העולם.

הרב לייטמן: בכל העולם. במובן הזה לא חשוב

חכמת הקבלה מתארת כיצד כל בני האנוש קשורים זה לזה וליתר חלקי הטבע וכיצד עלינו לארגן את החיים בהרמוניה

לאיזה לאום אתה שייך, לאיזו דת, או לאיזו תרבות, העניין נוגע לכולנו. כל העולם חולה במחלה אחת. אנו חייבים להתחיל להפנים כי עלינו לוותר על האגו כדי לקיים את חוק הטבע של החברה האנושית.

ההתנהגות החברתית האגואיסטית שלנו משפיעה לא רק על החברה האנושית אלא גם על איכות הסביבה, על האקולוגיה.

אלדד בק: כיצד כל ההסבר הזה שמתייחס

מבצע מיוחד
לקוראי 'קבלה לעם'

30 ש"ח לספר
במקום 59.90

1-700-509-209
www.kabbalahbooks.co.il

שובר הליון מס' 4

איספו 3 שוברי מתנה מהליונות שונים, שילחו ל'הוצאת קבלה לעם' ת.ד. 1552 ר"ה 52115 ותקבלו לביתכם ספר מתנה לפי בחירתכם

מהי מצווה?

מצוות נתפסות כחוקים שעל עם ישראל לבצע. בספר הזוהר (א', עמ' רמב) מוסבר שהנשמה שלנו כוללת 613 (תרי"ג) רצונות. בתחילה הנשמה "מקולקלת", כלומר אותם רצונות שבנו מכוונים לתועלת עצמית (אגואיזם). במהלך חייו אנו מחוייבים לתקן את נשמתנו, כלומר מתקנים כל רצון ורצון מתוך אותם 613 הרצונות ומשתמשים בהם לטובת הזולת (אלטרואיזם). תיקון כל רצון נקרא עשיית מצווה. לכן נאמר שהאדם חייב לקיים תרי"ג מצוות.

בעקבות ליבי

משה שרון

רמי קליינשטיין הוא אחד הזמרים המצליחים בארץ. על אף שעברו למעלה מ-20 שנה מאז יצא תקליטו הראשון, הוא עדיין רענן ומלא חיים. ממש כמו נער. ההערכה הרבה לה הוא זוכה ואפילו חייו המשפחתיים המתוקשרים, לא הרסו את התום. נפגשתי עם קליינשטיין לשיחה על החיים ועל חכמת הקבלה, אותה צירף לחייו לפני קצת יותר מחצי שנה. צעיר לנצח.

שלום רמי, אני מודה לך על שהסכמת להתראיין לעיתון "קבלה לעם". לפני שניגע ברוח, ובכל החוויות שאתה חווה, הייתי רוצה לפתוח בנקודת הפתיחה של כולנו - הילדות. מהי חוויית הילדות המשמעותית ביותר שאתה זוכר? אני זוכר חוויות רבות מהילדות, אבל יש אחת שהיא מאוד משמעותית עבורי. כילד, תמיד רציתי שיהיה לי אח. אבא שלי היה אדם עסוק מאוד, הוא היה פרופסור לפיסיקה, והיה הפיזיקאי הכי הומאני שהכרתי. אדם מאוד לא רגיל שהכיל בתוכו

גיליתי שכשאני עושה משהו טוב, אני עושה אותו רק בשביל עצמי. בשביל האגו. זו תובנה שהממה אותי

הרבה ניגודים. מצד אחד היה לו מוח מבריק, ומצד שני לב מאוד רחב. אמנם היו לי שתי אחיות, אבל איתן לא יכולתי לשחק כמו עם אח. אז אבא שלי היה משחק איתי משחק שהוא אח שלי. זה היה עבורי משהו מאוד מיוחד.

בטח גם חוויית הרבה סיפורי הצלחה בחיים. אני זוכר את המורה שלי איידה ברנבוים, אימו של המנצח דניאל ברנבוים, הפסנתרן הענק. למדתי אצלה מוזיקה קלאסית. לא אשכח איך היא דרגה את התלמידים שלה לפי סולם של "מתחילים" עד "מצטיינים". כמובן שכשהתחלתי ללמוד הייתי בתחתית הסולם שלה, עד שברגע מסוים הפכתי להיות זה שמסיים את הקונצרטים. הרגע הזה זכור לי כהצלחה וכניצחון. אבל האמת היא שככל שאתה נהיה גדול יותר, כך ההצלחות הופכות להיות מהוללות. כבר אין את אותה ההרגשה שעשית משהו ואתה יכול לעשות את תנועת הניצחון שעושים ספורטאים "יש! עשיתי את זה!". היו שיאים, היו זמנים של הצלחות, אבל איכשהו היום אני מבין שהצלחות שבאו אחר כך, לא ממש מוגדרות אצלי כדברים ששימחו אותי, אלא פשוט קרו. זו תשובה מפתיעה. התחום המקצועי לא מוגדר אצלך כהצלחה?

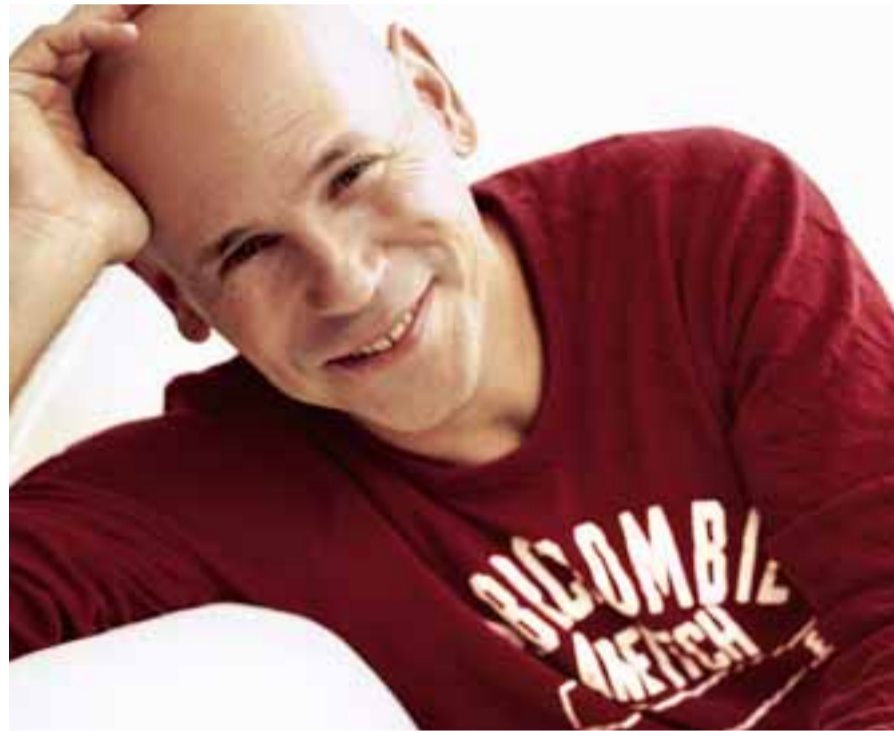
ההצלחות שלי נמצאות דווקא בדברים הקטנים בחיים. בשבילי, רגעים עם הבנות שלי גורמים לי לחוות הצלחה. כשנולד שיר חדש זו גם הצלחה עבורי. העובדה שמכרתי מאה אלף עותקים מכל תקליט, היא לא הצלחה בעיניי. האם לדעתך יש חיבור בין מוזיקה לבין רוחניות? היום אני מבין שרוחניות זה דבר אחר, אבל בכל זאת יש משהו רוחני במוזיקה. כבר הרבה שנים אני חי בתחושה שכל היצירות והניצחון שמתגלה בי, זה בעצם עזרה מלמעלה. אני לא יכול להבין או להסביר את מקור ההשראה של המוזיקה שלי ולכן אני מסיק שלא הייתי לבד בחדר ברגע שזה קרה.

חוץ מזה, יש לא מעט רגעים של חיבור על הבמה. היום אני מבין יותר את חשיבות החיבור בין אנשים. הקשר הבלתי אמצעי עם הקהל הוא מאוד מחבר. אלו לא מחיאות הכפיים, אלא משהו אחר. זה רגע שבו אתה ממש מרגיש שאתה עף. איזשהו חשמל לא מוסבר שמגיע מהקהל או ממקום אחר, שאתה לא יודע איפה הוא מתחיל, ואיך הוא מגיע אליך.

מתי התחלת להרגיש שאתה זקוק למשהו נוסף

מתי בפעם האחרונה עשית משהו בשביל מישהו?

רמי קליינשטיין, זמר, פסנתרן ורומנטיקן מספר על חוויות הילדות שלו, האגו וכיצד סללו תורות המזרח, את דרכו אל חכמת הקבלה

השורש שלי. הדלאי לאמה, שהוא לחלוטין אינו יהודי, מקפיד לומר כל הזמן ליהודים שמגיעים אליו להודו: "אתם היהודים צריכים לחפש את הרוחניות אצלכם, חיצור הביתה. היא קיימת בתוך הדת שלכם".

ומה תפס אותך בחכמה, מה עשה לך את זה, וגרם לך להישאר?

אני חושב שמה שתפס אותי בעיקר, הוא עניין ה"אגו". פתאום הבנתי שאיננו יכולים לברוח מהאגו שלנו. שהוא מניע ומוביל אותנו ללא שליטתנו. חכמת הקבלה מסבירה ש"רע", זה ראשי תיבות של רצון עצמי. אני מאוד מזדהה

מלבד מוסיקה, משפחה ופרנסה, משהו רוחני? קיבלתי פעם במתנה ספר בשם "הטאו של פי". קראתי את הספר ופתאום נפתח איזשהו צוהר. הרגשתי שהחיפוש הרוחני שלי עושה לי משהו שלא קשור במוסיקה או במשפחה. משהו שיכול לתת לי הרגשת היי, לא בעטיפה כימית או אלכוהולית, אלא באמת משהו שיכול לתת לאדם איזו הרגשה שהוא יוצא מהגוף ולו רק לכמה שניות. באותה תקופה התחלתי לקרוא הרבה ספרים, בעיקר סביב תורות המזרח. כיצד נכנסה הקבלה לתמונה?

מאז ומתמיד הדדה בי הקשר היהודי שבי.

עם העניין הזה. הפסקתי לחשוב שהרע נמצא מחוצה לי. התחלתי להתבונן עמוק פנימה. בכלל, הקבלה הובילה אותי לעומקים חדשים. דבר נוסף שריתק אותי הוא בדיקת הכוונה. אני בא ממקום די תמים בחיי. אני לא בודק בזכוכית מגדלת את האחרים ולצדדי גם לא את עצמי. מעולם לא התעסקתי בכלל עם לבדוק את עצמי, לבדוק מדוע אני מבצע כל פעולה. ופתאום התחלתי לבדוק את הכוונה. התחלתי לראות, שליחה על הביטוי, עד כמה אני "אגואיסט קטן". גיליתי שכשאני עושה משהו טוב, אני עושה אותו רק בשביל עצמי. בשביל האגו. זו תובנה שהממה אותי. היא עשתה שינוי בחיי. היום אני מבין שאם אני אצליח להוסיף רוחניות לחיי, אני אוכל להתרחק מאותו רצון עצמי. זה הפך להיות משהו שמעסיק אותי מעבר לשיעורים, עד כדי כך שזה מעסיק אותי ביום-יום. זה הפך להיות משהו שדרכו אני בוחן את עצמי. דרכו אני חי.

והיום אתה מבין שזו בעצם רוחניות? כן. לתת, זה בשבילי מעשה רוחני. זה מזכיר לי משפט משיר שעבדתי בשביל דני בסן בתחילת הקריירה שלי, "מתי בפעם האחרונה עשית משהו בשביל מישהו?". משפט חזק מאוד. אני לא מצליח לחשוב מתי עשיתי משהו בשביל מישהו שהוא לא רמי קליינשטיין.

את העיתון הזה יקראו קרוב למאתיים וחמישים אלף איש. כששאלתי אותך אם תרצה להתראיין לעיתון, הגבת בשמחה. זו הפעם הראשונה שבה אתה חושף שאתה לומד קבלה ושטוב לך עם זה. למה זה פתאום חשוב לך?

אם היינו מדברים לפני חודשיים לא הייתי מסכים להתראיין. אבל היום אני יכול לומר שעברתי משהו. אני באמת לומד כאן משהו חשוב, ולכן אין לי שום בעיה עם החשיפה הזו, ואני חושב שיש לי סיבה לשתף גם את האנשים האחרים.

האם היום אתה מאושר? אני אופטימי. אני לא יודע אם זה אושר, אבל אני בן אדם אופטימי מטבעי. הרבה דברים גורמים לי אושר, ושנים שאני מחפש אחר האושר. אין ספק, שהיום אני יכול לומר שאני שמח בדרכי.

בכל יום ג' בשעה 19:30
תקיים הרצאה של
הרב ד"ר מיכאל לייטמן

14.11.06 הרצאה בנושא: ירידת הנשמה
מאין-סוף לעולם הזה
17.11.06 הרצאה בנושא: נשמות ועולמות
הכניסה חינם

בכל יום ה' בשעה 19:00

תקיים סדרת הרצאות
בנושא: פתיחה לחכמת הקבלה
בהנחיית ד"ר גלעד שדמון -
המנהל האקדמי של בית 'קבלה לעם'
ההרשמה מראש
(290 ש"ח ל-10 מפגשים)

בקרב יפתח מסלול חדש בקמפוס קבלה

ההרצאות מועברות בשידור חי
באתר: www.kab.tv
תינתן אפשרות לשאול שאלות

הכניסה חופשית. להזמנת מקומות מראש:
טל' 1-700-509-209 • דוא"ל: info@kab.co.il

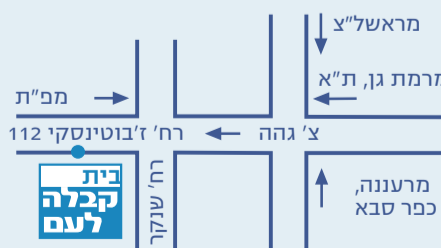
בית 'קבלה לעם'

לימודים • תרבות • הרצאות

בית 'קבלה לעם' הוא מרכז לימוד והרצאות מיסודה של תנועת "בני ברוך". במקום נערכות באופן קבוע הרצאות בנושאים מגוונים, פעילויות תרבותיות, לימודיות, מעשיות ומגוון קורסים בתחום הקבלה.

www.kab.co.il

בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת
הגעה למקום בקווי דן: 51,66, 82. חניה במקום.

"אני אוהב יותר חוטאים היודעים שהם חוטאים, מאשר צדיקים שידועים שהם צדיקים. אך חוטאים המחשיבים עצמם כצדיקים לא ייצאו אף פעם לדרך האמת, כי אפילו בכניסה לגיהנום נראה להם שהביאו אותם לשם כדי להציל אחרים"

ר' יעקב יצחק הורוביץ (1745-1815)
אדמו"ר חסידי כונה "החוזה מלובלין"

אישים בקבלה

אלי וינקור

רבי עקיבא חי ופעל במאות הראשונה והשנייה לספירה והיה לאחת הדמויות המרכזיות בחייהם של יהודי ארץ ישראל ויהודי התפוצות שלאחר חורבן בית המקדש. מחנך דגול ומקובל ענק, אשר השתתף בחיבור המשנה ובעיצוב ההלכה, הנהיג רוחנית את מרד בר-כוכבא והיה לאיש שגילה לעולם את חוק האהבה.

על פי התלמוד, עד גיל ארבעים היה רבי עקיבא רועה צאן פשוט, עם הארץ, שנשחף בזרמי החיים ולא התעלה מעל לרמתם של יתר בני דורו. הוא כלל לא העלה על דעתו, שביום בהיר אחד כל זה עלול להשתנות.

השינוי

עד לנקודת המפנה שימש רבי עקיבא כרועה צאנו של כלבא שבוע, שהיה מעשירי ירושלים. לפתע פתאום, בהגיעו לגיל ארבעים, התעורר ברבי עקיבא דחף בלתי נשלט להבין את

רבי עקיבא גילה שהיחסים האגואיסטיים בינינו הם שגורמים לכל הסבל בעולם. האגו כלא אותנו בתוך המציאות המוגבלת שאנו מרגישים

משמעות חייו ולהכיר את חוקי העולם העליון. באותו זמן גם החלה להירקם מערכת יחסים בינו לבין בתו של כלבא שבוע, רחל. זמן קצר לאחר מכן נישאה רחל לרבי עקיבא, בניגוד לרצונו של אביה.

לפי התלמוד, רחל היא שדחפה את רבי עקיבא לעזוב את ביתו ולנסוע ללוד כדי ללמוד את פנימיות התורה מפי גדולי המקובלים של אותה התקופה. לא היה בלבה ספק, כי שם ימצא בן זוגה את המענה לשאלותיו. היא השביעה אותו שלא יחזור עד שלא יכיר וישיג את חוקי העולם העליון. וכך, בעידודה של אשתו, החלה דרכו הרוחנית של רבי עקיבא.

רבי עקיבא למד אצל המקובלים רבי אלעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניה ונחום איש גמזו. עם השנים הוא החל לטפס מדרגה אחר מדרגה במעלה הסולם הרוחני, אט אט התעלה על מוריו, והפך למקובל הבולט בדורו. לאחר שספג ממוריו הגדולים את כל שיכול הקים רבי עקיבא בית מדרש במרכז הארץ. השמועה על חכמתו נפוצה, ו-24,000 תלמידים נהרו לבית מדרשו מכל עבר.

החוק הכללי של המציאות

המקורות היהודיים מספרים כי בין תלמידיו של רבי עקיבא שררה אהבת אחים. הסיבה לכך הייתה טמונה במשנתו הייחודית של רבי עקיבא. "הטבע", השווה בגימטריה ל"אלוקים", פועל לפי חוק אחד בלבד - חוק האהבה. כאשר אדם פועל בהתאם לחוק האהבה, הוא נמצא באיזון עם הטבע ומרגיש שלם ונצחי כמו הטבע עצמו. במידה שהאדם מנוגד לחוק האהבה, כלומר פועל מתוך אהבה עצמית במקום באהבת הזולת, הוא סובל ומרגיש צרות וייסורים.

רבי עקיבא גילה שחוק הטבע, חוק האהבה, הינו קבוע ואינו משתנה. הוא גילה שכאשר האדם משנה את יחסו לזולת, הוא לפתע מתחיל להרגיש כיצד משתנה כל המציאות שסביבו. רבי עקיבא גילה שהיחסים האגואיסטיים בינינו הם שגורמים לכל הסבל

רבי עקיבא

בעולם. האגו כלא אותנו בתוך המציאות המוגבלת שאנו מרגישים, ולא מאפשר לנו לפרוץ אל מרחב החיים הנצחי. הדרך היחידה

כאשר אדם פועל בהתאם לחוק האהבה, הוא נמצא באיזון עם הטבע ומרגיש שלם ונצחי כמו הטבע עצמו

להרגיש את המציאות השלימה סביבו טמונה בשינוי יחסו של האדם לחברה. את שגילה, ניסח רבי עקיבא במשפטו הידוע: "ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה".

מרד בר כוכבא

בשנת 132 לספירה נחלה ממלכת יהודה הצלחה אדירה בזכות המרד שהנהיג שמעון בר-כוכבא. הרומאים שהפסידו בקרב נסוגו

דיכוי המרד הביא לאחת התקופות הקשות ביותר בתולדות העם היהודי. גזרות מוות הופעלו על העם, על חורבות ירושלים נבנתה העיר האלילית איליה קפיטולינה, והחכמים שהמשיכו ללמוד תורה הוצאו להורג בעינויים. רבי עקיבא המשיך גם הוא בלימוד התורה ובהפצתה, אולם הוא נתפס על ידי השלטון הרומאי, נכלא בבית כלא בקיסריה והוצא להורג באכזריות על ידי הנציב הרומאי.

התפרצות האגו האנושי בזמן רבי עקיבא

מראשית ימיה עברה האנושות מספר שלבים של התפרצות האגו באדם אשר עיצבו בכל פעם מחדש את פני ההיסטוריה. בכל אחד משלבי ההתפרצות, בני האדם לא הסתפקו עוד במילוי רצונותיהם הבסיסיים והחלו להתפרצות הראשונה התרחשה בבבל

מהרגשת העולם הרוחני אל הרגשת העולם הזה. שנאת החינם היא שגרמה למותם של 24,000 התלמידים. חמישה בלבד הצליחו לשמור על כללי חוק האהבה ולכן שרדו. הבולטים שבהם היו: רבי יהודה הנשיא, חותם המשנה, ורבי שמעון בר יוחאי, מחבר ספר הזוהר.

פורץ הדרך

סיפורי עם רבים נרקמו סביב דמותו של רבי עקיבא, כתרים אין-ספור נקשרו לשמו, ואגדות ומעשיות רבות נכתבו עליו. ייתכן שביום מן הימים כל אלה ייעלמו כלא היו, אולם המרכיב המרכזי במשנתו לא ייעלם לעולם, הוא כבר זכה לחיי נצח בדברי ימי ההיסטוריה.

דבקו של רבי עקיבא בכלל "ואהבת לרעך כמוך", שינתה כליל את פני ההיסטוריה. במאמציו הגדולים סלל רבי עקיבא את הדרך

הרוחנית לכל הבאים אחריו, לכולנו. לא לחינם רואים בו כיום המקובלים דמות שבה מתמזגות כל האהבות - לאנושות, ללאום ולבורא גם יחד. כזה היה רבי עקיבא, האדם הראשון שהביא את בשורת האהבה לעולם.

בתקופתו של אברהם, השנייה בתקופתו של משה, וההתפרצות השלישית והגדולה מכולן התרחשה בתקופתו של רבי עקיבא. האהבה ששררה בין תלמידיו של רבי עקיבא התחלפה בשינאת חינם שהביאה לנפילתם

ונאלצו להזעיק תגבורת. כשהגיעו הכוחות החדשים השתנה מהלך המלחמה לגמרי. הרומאים חריו את כל מה שנקרה בדרכם, ממלכת יהודה נכבשה, עשרות אלפי יהודים נהרגו, ואלה שנלקחו בשבי נמכרו לעבדות.

מהיום תוכלו לקבל את גיליונות 'קבלה לעם' עד לביתכם!

מנוי לשנה
(24 גיליונות)
120 ש"ח

מנוי לחצי שנה
(12 גיליונות)
60 ש"ח

מחיר המנוי הינו עלות המשלוח בלבד!

info@kab.co.il

להצטרפות חייגו: 1-700-509-209

תפילה

כולנו מכירים את המושג "תפילה", אך האם אי פעם עצרנו לחשוב על משמעותו הקבלית? המקובלים אומרים שהמשמעות הפנימית של "תפילה" היא פנייתו של האדם אל הבורא בבקשה לתיקון האגו שלו. מתוך שהבורא הוא טוב ומטיב לכולם, האדם מבקש להידמות לו ולהיות גם הוא טוב ומטיב. הפועל "להתפלל" (פ.ל.ל) בא מהמילה "להפיל", לדון את עצמו. לאחר שהאדם דן את עצמו ורואה כי טבעו הוא אגואיסטי, הוא מגיע לבקשה אמיתית מהלב אל הבורא שישנה את טבעו לאלטרואיסטי. בקשה זו, היא ורק היא נקראת תפילה.

הכי אחי

רועי מירון

עמדנו ארבעתנו בשקט, בוכים, מתנשפים, מחובקים. אף פעם לא היה חיבוק כזה חזק. אמיתי. הבכי התחלף לאט לאט בצחוק ובשאגות אדירות של אנשים ששמחים להיות בחיים. ביחד. ערבים זה לזה

באדיבות דובר צה"ל

לצבא התגייסתי באמצע הקיץ. נער בן שמונה-עשרה, מבולבל, אבל משחק אותה אדיש - אחד לא אכפת לו. בזמן שכל החברים שלי כבר יצאו לגיבושים, אני ישבתי בבית. לא ממש רציתי לבזוז את החופש האחרון שלי בריצה על דיונות כדי להראות לכולם שאני גבר. באופן אישי, תמיד העדפתי מסיבות ובנות. והרבה. יום הגיוס התקרר. כמו כל ה"מורעלים" רציתי לשרת בגולני. היה לי ברור שגם גולני רוצים אותי, לכן דחיתי את ההתעסקות בזה, מתוך מחשבה שכשאגיע לבקו"מ, הם פשוט יחכו לי בהצדעה. אז זהו, שלא. כמו תמיד בחיים, להם היו תכניות אחרות. מצאתי את עצמי בבקו"מ, כשהשם שלי ושל פלוגה שלמה נקראים בקול רם. אבא טפח חזק על השכם, חיבוק אחרון מאימא שלא הפסיקה לבכות, ויאללה לאוטובוס. כמה דמעות נשפכו שם על המדרכה, אמהות נופפו בטישיו והחברות של כולם מסרו נשיקות באוויר, כולנו הרגשנו כאילו אנחנו ניצבים בסצנה נדושה מתוך סרט הוליוודי.

בלילה של אותו יום לא נרדמנו. סיפרתי לכל החברה באוהל, שאין מצב! אני בגולני! למחרת בבוקר העלו אותי על אוטובוס בדרך לבסיס הטירונוט של השריון.

הבסיס בנגב, בשיא הקיץ, היה כמו סאונה רטובה. פיזרו אותנו ל"הילטונים". אני בחרתי את המיטה העליונה. במיטה התחתונה ישן סעידא מטבריה, בצד ימין התמקמו עומרי מירושלים וגולן מהגולן (זו לא בדיחה...), משמאלנו ארז ממושב בני יחיאל שלידי קסטינה, ומתחתיו אברהם, בחור אתיופי שקט מעפולה.

מצחיק עד כמה החיים מלאים בקלישאות, אבל אם תשים שישה זרים בצוות אחד לחודשיים וחצי, באמת יתפתח ביניהם קשר מיוחד מאוד, אחר, שונה מכל מה שהכרת. בהתחלה כל אחד משחק אותה נחמד. יושבים אחד ליד השני בארוחות, לפני כיבוי האורות כל אחד מחלק את הממתקים שקיבל מהבית. ממש גן-עדן. עד שבשלב מסוים הלחץ והעצבים גוברים ואז בא

אחד פנה לכיוון אחר בחיים. אחד עזב לנוי-יורק לנהל חברת היי-טק. השני עדיין לומד באוניברסיטה. אברהם ותמי התחתנו לא מזמן והזמינו אותנו לחתונה. את ארבעתנו. המפגש הזה שימח בדיוק באותה המידה שהכאיב. הוא השאיר טעם של החמצה, של געגוע לרגע העצום שהיה אז, להרגשה שלא הרגשתי מאז, אף פעם. רגע אחד טהור של חיבור. של ערבות הדדית.

מחדש, שלם, מלא ורב-עוצמה. אחרי שהסתיים האירוע, הכול השתחרר החוצה. עמדנו ארבעתנו בשקט, בוכים, מתנשפים, מחובקים. אף פעם לא היה חיבוק כזה חזק. אמיתי. הבכי התחלף לאט לאט בצחוק ובשאגות אדירות של אנשים ששמחים להיות בחיים. ביחד. ערבים זה לזה. היום אנחנו לא בקשר. הזמן עשה את שלו, וכל,

כמה שלא ידברו איתך, יסבירו לך ויתרגלו אותך, שום דבר בעצם לא מכין אותך לרגע הראשון שיורים עליך אש חיה באמת. מי שלא חווה את זה לא יבין לעולם על מה מדובר. אתה מרוכז בעצמך באופן קיצוני, זה רגע קצר. אתה משותק מחד ומרגיש כל תא אצלך בגוף. ברגע שיצאתי מזה, פתאום הבנתי שאני לא לבד, שרעדו יחד איתי עוד כמה חברים בטנק. המחשבה מתחדדת, האדרנלין מציף את הגוף וכל נשימה מקבלת משמעות. פתאום שני החיילים הנוספים שהיו איתי, אומרים לי שאברהם מחוץ לטנק. לעולם לא אשכח את הרגע הזה. רגע שנמשך לנצח. נזכרתי בפעם הראשונה שראיתי את אברהם, במסע הראשון שהוא נשא אותי על גבו בלי לומר מילה, בחיך המבויש שלו. נזכרתי באהבה הראשונה שהייתה לו, תמי, איך היה נוסע בשבילה שלוש שעות וחצי מעפולה לבאר שבע. נזכרתי איך שסיפר על אמא שלו, שעובדת שעות נוספות במתפרה כדי שיהיה להם יותר כסף, על האחיות הקטנות שלו, שהיו שולחות לו כל שבוע מכתב וציור. דמיינתי את עצמי בלעדיו. פתאום אתה מבין עד כמה אתה קשור. עד כמה אנשים זרים לך הופכים להיות חלק ממך. עד כמה הקיום שלך תלוי בהם. מדהים עד כמה מצבים קיצוניים בחיים שלך, גורמים לך לשנות את כל גישתך אליהם. המבטים ששלושתנו החלפנו בינינו אמרו הכול. לא רק אני חשבת על אברהם.

בהפוגה שנמשכה כמה שניות שמעתי את אברהם צועק לי מבחוץ. לא חשבתי פעמיים. באותו רגע לא היה הבדל בינינו. החיים שלו והחיים שלי נראו לי בדיוק אותו הדבר. היינו כאחד. שלושתנו קפצנו וירינו כמו משוגעים, צרחנו מתוך פחד וטירוף לאברהם שיעלה מאחור. הרגשתי את הנשימות שלו כשהוא עלה לטנק. הרגשתי כמו אדם שגילה את עצמו

דרך ארץ

משה אדמוני

"האדם עולם קטן - העולם אדם גדול"

האר"י הקדוש, צפת - עיר המקובלים, העיר העתיקה, אוקטובר 2006.

שישה אנשים בחדר זה סוויטה לעומת ארבעה אנשים בטנק, עם מנות קרב ובלי שירותים. שם, אתה באמת מבין מה זה שהחיים של החבר שלך מונחים אצלך בידיים

הפיצוץ הגדול. לא סובל אף אחד! מי הם בכלל! ממש גיהנום! אחרי שזה מתפוצץ פעם אחת, זה מתחיל להתחבר בחזרה. פתאום אתה מבין עד כמה אתה צריך אותם. אתה מתחיל לבקש מההורים שישלחו דברים מיוחדים כי אתה כבר יודע בדיוק מה כל אחד אוהב, מתחיל לנקות שירותים במקומם, מחליף אותם בשמירות, ולאט לאט, באימונים בלילות, מתפתחות שיחות נפש על חלומות גדולים, על פחדים ועל אהבה. בחלומות הכי הזויים שלי, לא חלמתי שאהפוך למפקד. מפקד?! לא חשבתי שאי פעם אגיע לפיקוד, אבל כנראה לא יכולתי להישאר חייל רגיל, כזה שמקבל פקודות. שנה וחצי אחרי המסלול, אברהם ואני שוב נפגשים. אותו הטנק, אותם מדים, בסצנה שונה לחלוטין. הפעם זה לא אימון, הפעם זה דרום לבנון, ואני הוא מפקד הטנק. שישה אנשים בחדר זה סוויטה לעומת ארבעה אנשים בטנק, עם מנות קרב ובלי שירותים. שם, אתה באמת מבין מה זה שהחיים של החבר שלך מונחים אצלך בידיים.

“כמו שלא יכול לקיים גופו בעולם מבלי שיהיו בידו ידיעות בשיעור מסויים מסדרי הטבע הגשמיים, כמו כן ממש נשמתו של אדם אין לה זכות קיום בעולם הבא, זולת בהרכש לה שיעור ידיעות מסדרי טבע מערכות ועולמות רוחניים”

הרב יהודה אשלג, בעל הסולם (1884-1954)
מתוך: “פרי חכם” מאמרים

בעיניים פקוחות

אביהו סופר

// ממשלת ישראל מודיעה בתדהמה, בצער רב, וביגון עמוק על מותו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין, אשר נרצח בידי מתנקש, הערב בתל אביב. יהי זכרו ברוך.

אז איפה היית ב-4 בנובמבר 1995, בשעה 21:30? “אחדות” היא מושג לא מובן, וכנראה גם לא טבעי. אם נסקור את 60 השנים האחרונות, נגלה כי עקומת האחדות נמצאת בירידה מתמדת, או שלחלופין עקומת הקיטוב נמצאת בעלייה מתמדת. איך שלא אומרים את זה, זה עדיין נשמע לא טוב.

השבוע יחול יום הזיכרון האחד-עשר להירצחו של ראש הממשלה יצחק רבין ז”ל. “ילדי הנרות” כבר בגרו, והיום הם עובדי היי-טק מצליחים, לפני או אחרי טיול אין-סופי למזרח הרחוק או לדרום אמריקה או לכל מקום אחר שאליו אפשר לברוח.

הרצח זעזע רבים מאיתנו. הזעזוע חצה מחנות פוליטיים, אידאולוגיות ואמונות. הוא הפר את השלווה. בבת אחת הוא הציף על פני השטח את כל הלכלוך שהיה נהוג עד אז להסתיר מתחת לשטיח הלאומי. כמו פצע חשוף בערו השנאה, הקיטוב ופערי העמדות התהומיים, וסימנו את גבולות הפירוד והמרחק הבלתי ניתן לגישור. במהלך השורות הבאות, לא נעסוק בראש הממשלה יצחק רבין ז”ל, וגם לא נצדיק או נשלול את דרכו. כמו כן לא נעסוק בכל היבט פוליטי

כיכר האחדות

יש רגעים בהיסטוריה שכולנו זוכרים. הם טבועים בחווייה המשותפת שלנו כעם. המאפיין רגעים כאלה הוא, שאם תשאל כל אחד מאיתנו, הוא יזכור איפה הוא היה, מה הוא עשה ומה הוא הרגיש בזמן שהם התרחשו

הזהות, ודת, ומדינה, וערכים, ושטחים. היינו בטוחים שהנה עוד רגע ניהפך כאן למדינה אירופית כמו כולם, רק עם חופים טובים יותר ומזג אוויר מצוי. ואז אפשר יהיה לעסוק בדברים החשובים באמת. להיות תרבותיים ולשמוע מוזיקה וללכת לסרטים ולהצגות עד סוף החיים. אלא שלפתע נקטע החלום. הבלון התפוצץ והאוויר יצא בקול שריקה עזה. ואנחנו נותרנו מיותמים, מבולבלים, מסרבים להאמין. כשעלינו על כביש מספר 1 בדרך מתל-אביב לירושלים חשנו בהבדל. הכביש היה עמוס בטורי מכוניות גדושות באנשים. הנוסעים במכוניות ואנחנו ביניהם חיינו זה אל זה בהבנה. איש לא חתך את השני בכביש, איש לא צפר. כולם המתינו ונתנו זכות קדימה לרכב שבא ממול. חברה צעירים שעמדו בירידה לכביש המהיר נאספו מיד לטרמפ. הייתה תחושה של אהבה באוויר. זה היה קצת מוזר, אבל גם נעים. הפקק בעלייה לירושלים התחיל כבר בסיבוב מוצא. פקק כבד, כזה שלא זזים בו מטר.

אחר, בדמוקרטיה או במנהיגות, אלא נדבר על לילה אחד מיוחד שבו חשנו אחדות. אז איפה היית כשיצחק רבין נרצח? מה עשית כשזה קרה? מה הרגשת אחרי זה? נראה כי כולנו יכולים לשחזר את הרגעים האלה בלבנו. מתוך צורך לאומי הוצב הארון בחזית הכנסת למשך

פתאום התפשטה בכל העם הזה, בכולנו, תחושה נעימה, של משהו משותף. תחושה שאנחנו עם אחד, גוף אחד, כמו איש אחד עם לב אחד גדול שהתרחב. אחדות

שבוע כדי שעוברי אורח יוכלו לעבור על פניו. אני זוכר שהחלטנו לנסוע לירושלים. היה ערב קריר, תחילת החורף. היינו צעירים, תמימים, וחדורי תקוות שניטעו בנו היטב על מזרח תיכון חדש. קיווינו שהנה עוד יום, יומיים, מקסימום שנה שנתיים, נשתחרר סוף סוף מהמועקה הזאת, מהקושי של הגדרה עצמית ובעיית

מתקדמים פגוש אל פגוש, ועומדים. אנשים יצאו מהמכוניות ודיברו ביניהם. היו כאלה שאף הגדילו לעשות והוציאו גיטרה, ניגנו, שרו שירי ארץ ישראל. מישהו הביא תרמוס עם קפה. פתאום התפשטה בכל העם הזה, בכולנו, תחושה נעימה, ממכרת, של משהו משותף. תחושה שאנחנו עם אחד, גוף אחד, כמו איש אחד עם לב אחד גדול שהתרחב. אחדות.

ואז זה נגמר, והתחילו דיבורים אין-ספור ותשיירי טלוויזיה מיוחדים. כמו עשן חולף עברה הטראומה ואיתה גם נמוגה התחושה. תחושת האחדות שחשנו ולו רק לרגע בינינו. זו תופעה מוכרת. כשקורה משהו קשה או מתאחדים. אבל מדוע צריך לחכות עד שיקרה לנו משהו מר?

הרי אין דבר שעוצר בעדנו מלעשות זאת גם עכשיו, ברגע זה. כל שנדרש מאיתנו הוא להניח בצד את הבדלי המנטליות והאידיאולוגיות השונות, ולעזוב לרגע את האינטרסים הצרים, ואת האגו שתפח ומפריד בינינו. כשנעשה זאת, נוכל שוב להתחבר. חיבור שיש בו המון כוח, והוא מלא תקווה וחום ואהבה. חיבור שתמיד שימש לנו מקור כוח והשראה, מראשית הדורות, דרך הגלויות שעברנו, המדינה שהקמנו, ושעל גורלה אנו נאבקים עתה. חיבור שבסתר לבנו כולנו מייחלים אליו, ואם רק נרצה בו מספיק נסחף אליו את כולם. אחדות.

סיפור קצר

אבירם שדה

הפסקתי לכעוס

לפתע הבחנתי בכל החוטים הקשורים ולראשונה הבנתי שגם החיים שלי, כמו התמונה, רקומים להפליא על ידי אינספור חוטים שקשורים מאחור

אותו רגע הפסקתי לכעוס. שנים רבות אני כועס – על חברים ועל אויבים, על נשים ועל גברים, על ראש הממשלה, על המשאית של השכן, על מזג האוויר ואפילו על הפסיכולוג הנחמד שניסה לעבוד איתי על הכעס הזה שנתיים ללא הועיל. אני דיברתי והוא התבונן לי בעיניים והנהן בראשו שעה שלמה עד שצלצל הפעמון שבישר על בואו של המטופל הבא. ניסיונו לחפש בעבר, בילדות, אצל ההורים שלי, ביחסים עם האחים, והכול נשמע גיוני מאוד, אבל הכעס לא ויתר: עקשן ומציק, זריז מאין כמוהו, מתפרץ תמיד ברגע הלא נכון כדי להרוס את כל מה שניסיתי לבנות.

סבלנות זה לא הצד החזק שלי בחיים, ולכן כשאני כועס אני מוותר, בורח, מחפש כל דרך לצאת מהמצב המתסכל הזה. הפסקתי הרבה הזדמנויות לזוגיות, אף אישה לא הצליחה באמת להתקרב אליי כי תמיד הגיע השלב הזה שבו התפרץ הכעס, שבר את מערכת היחסים והפריד בינינו. קראו לה ליטל, וכבר בפגישתנו הראשונה, כשסיפרתי לה על האופי שלי, היא הציעה לי לעשות עם עצמי משהו חריג, משהו שונה, שממש לא מתאים לי לעשות. וכך, שבוע לאחר מכן, ביום שבו ליטל ברחה ממני לאחר עוד התפרצות כעס פתאומית, החלטתי לתקוף אותו מכיוון לא צפוי, והלכתי ללמוד

לרקום. חיפשתי את המקצוע הכי מנוגד לאופי שלי ומצאתי.

החוג התקיים במתנ”ס שלי ביתי ולכן הקפדתי לוודא שאף אחד ממכריי לא רואה אותי נכנס לכיתה. הדבר האחרון שחסר לי הוא שביום שישי בפאב, כשרפי יתאר את הגול שהבקיע לגדי בין הרגליים במשחק, ודודי ידבר על הג'יפ 4x4 החדש שלו, אני אספר שהייתי בחוג לרקמה והתחלנו לרקום תמונה של רקפת? אני מכיר אותם, הם יישפכו על הרצפה מרוב צחוק ולא ישכחו לי את זה כל החיים.

בכל אופן, הייתי מספיק מיואש מהכעס כדי לקחת את הסיכון ולהצטרף לשבעת חברותי לחוג. בתחילה רקמנו צורות פשוטות – עיגול, משולש, אליפסה, ולאט לאט עברנו לצורות מורכבות יותר. בכל פעם שנגמר לי החוט או כשסיימתי לרקום בצבע מסוים, הייתי בוחר בחוט החדש, קושר בעדינות בין שני החוטים מאחור, וממשיך. היה בזה משהו מרגיע, אבל זה עוד לא היה זה עד לאותו רגע. הכעס עוד היה שם.

ואז זה קרה. סיימנו לרקום תמונת טבע מרהיבה. הבטתי בסיפוק על הרקמה והפכתי אותה לאחור כדי לקשור את החוט האחרון. לפתע הבחנתי בכל החוטים הקשורים ולראשונה הבנתי שגם החיים שלי, כמו התמונה, רקומים להפליא על ידי אינספור חוטים שקשורים מאחור. חוטים שאני לא רואה אותם ולכאורה גם לא יודע על קיומם, אבל די בכך שאחד מהם ייפרם וכל תמונת חיי תשתנה ללא הכר. מהצד הקדמי של התמונה נראה שהיא מורכבת מצורות שונות ונפרדות: דשא, שמים, כלבים, אנשים, אבל מי שמביט בה מאחור, רואה שחוט

אחד ארוך וסגוני, שמונחה על פי תכנית ידועה מראש, מצייר את התמונה המושלמת שנגלית לעינינו. הבנתי שגם אני וגם כל מי שנמצא לידי מופעלים על ידי נעלמה שרוקמת בכל רגע את תמונת חיינו. ידעתי שאין לי על מי לכעוס או את מי להאשים, כי כולנו באותה סירה, רקומים ברקמה אנושית אחת ויוצרים תמונה שלמה מורכבת מאין-סוף צבעים וצורות. באותו רגע רציתי לראות את חיי מצידו של הרוקם, מהצד של יוצר התמונה ולהבין את התכנית שלו. ואז הופתעתי לגלות תחושה חדשה שעד אז לא חוויתי. לפתע הרגשתי מאושר. לראשונה בחיי הכעס כבר לא היה שם. פשוט כבר לא היה על מי לכעוס.

דיכאון

ארגון הבריאות העולמי קובע כי הדיכאון תופס את מקומו כמחלה הנפוצה ביותר במאה ה-21. חכמת הקבלה מסבירה כי טבעו של האדם הוא רצון לקבל. הדיכאון הוא מצב בו האדם אינו יכול למלא את רצונו בתענוגים ועל כן חש בריקנות. כאשר האגו באדם מתפתח עד למידה שכבר הוא אינו מסוגל למלא את עצמו בתענוגי העולם, הוא מוכרח לגלות את התענוג הרוחני שימלא אותו. כל עוד האנושות אינה משתמשת בשיטת הקבלה לגילוי התענוג הרוחני, הריקנות רק תלך ותיגבר וכתוצאה ממנה גם תופעת הדיכאון, הסמים וההתאבדויות.

אהבת עולם

חכמי הקבלה מסבירים לנו שאין כל צורך לתקן את העולם מכיוון שהפריט היחיד בטבע שדורש תיקון הוא האדם

גלעד שדמון

דיכאון נחמד שרץ ברשת האינטרנט מתאר כיצד מדען עסוק, שרצה למצוא פתרון לבעיות העולם, נאלץ לשמור על בנו הקטן שהטריד אותו בשאלות רבות. כדי להעסיק את הילד לפרק זמן ארוך ככל האפשר, תלש המדען תמונה צבעונית של כדור הארץ מתוך כתב-עת מדעי וגזר אותה לחתיכות קטנות. הוא הגיש לילדו הקטן את ערמת פיסות הנייר ואמר לו: "בני, המשימה שלך היא להרכיב את הפאזל הזה. כשתסיים, נצא לשחק יחד". המדען העסוק היה בטוח שזכה בכמה שעות של שקט, שאותן יוכל להקדיש למחקרו החשוב. אך להפתעתו הרבה, כעבור עשר דקות חזר הילד עם הפאזל המושלם. בחיוך רחב על פניו אמר הילד: "אבא, בוא לשחק". "איך עשית זאת כל כך מהר?" שאל המדען בתמיהה. "פשוט מאוד", ענה הילד, "בצד האחורי של הדף היתה תמונה של 'אדם', ואת ה'אדם' אני מכיר. הרכבתי את התמונה, הפכתי, וגיליתי שתיקנתי את העולם".

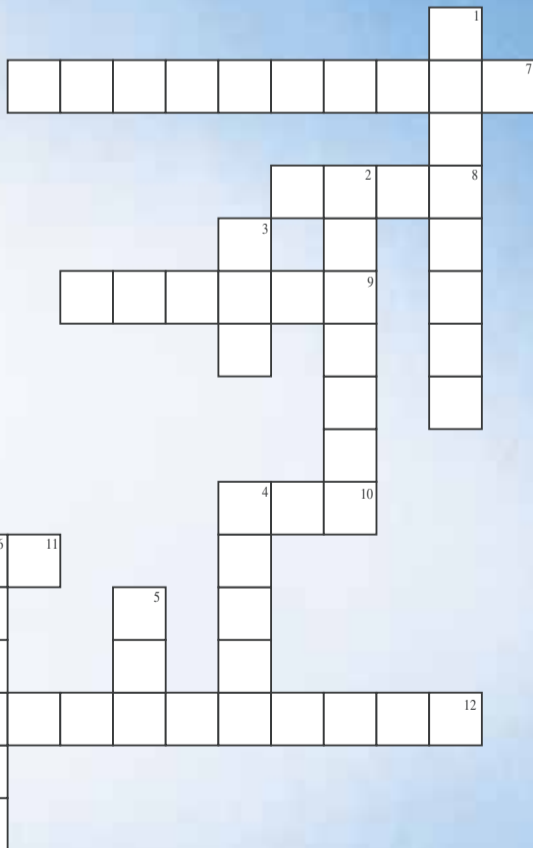
חכמי הקבלה הכירו את העיקרון הזה שנים רבות לפני שהומצא האינטרנט. הם מסבירים לנו שאין כל צורך לתקן את העולם, מכיוון שהפריט היחיד בטבע שדורש תיקון הוא האדם. לאחר שנתקן את עצמנו, נגלה שהעולם מושלם. אולם מהו הקלקול ומהו אותו תיקון שאנו צריכים לבצע כדי לתקן את המעוות? חכמת הקבלה מסבירה לנו שהמציאות שאנו מרגישים תלויה אך ורק בתכונות האדם. התכונות שאיתן אנו נולדים הן אגואיסטיות. כתוצאה מכך האדם מנצל את הזולת וחושב רק על תועלת עצמו. יחס אגואיסטי לטבע, לסביבה ולזולת נקרא הרגשת "העולם הזה". במידה וישנה האדם את יחסו לכל מה שנמצא מחוצה לו, הוא יתחיל להרגיש את העולם הסובב כעולם הרוחני. יוצא מכך שבעקבות התיקון של עצמו תיקון האדם את העולם שנמצא לפניו, בדומה לבנו של המדען.

תשבץ מס' 4

כל התשובות נמצאות בגיליון הנוכחי. בהצלחה!

- מאונך:**
1. חותנו של רבי עקיבא (4,4)
 2. כיכר היסטורית בגרמניה
 3. אלוקים בגימטריה
 4. בקשה לשינוי הטבע האגואיסטי
 5. מי מבצע את השיר "עשית משהו בשביל משהו" (ש"מ)
 6. המחלה הנפוצה ביותר בזמננו

- מאוזן:**
7. הגיע לקבלה דרך תורות המזרח (ש"מ)
 8. החוק הפועל בטבע, חוק ה...
 9. החוזה מ...
 10. עיר המקובלים
 11. תיקון העולם נעשה ע"י תיקון ה...
 12. חותם המשנה, רבי... (5,5)

בין הפותרים נכונה יוגרלו 3 ספרים מסדרת 'קבלה וחכמת החיים' יש לשלוח תשובות אל 'הוצאת קבלה לעם' ת.ד. 1552 רמת-גן 52115 שמות הזוכים ב-"תשבץ" מגיליון מספר 3 יפורסמו בגיליון הבא

הזוכים בספר בפתרון "גלגול מושגים" מגיליון מס' 2 הם: אמרי שכנר - ירושלים, שושנה בוילסקי - חיפה, יצחק דגן - רמת-גן.

שאלות, תשובות ומכתבים למערכת

מדוע אומרים שרק מגיל ארבעים מותר ללמוד קבלה? אלעד סגל, רמת השרון

על פי חכמת הקבלה, גיל ארבעים מסמל את דרגת התפתחות האדם, הדרגה שבה הוא יכול להשיג את הכוחות הרוחניים. כשהאדם נמצא בדרגה זו, הוא רוכש את כוחות ההשפעה, הנתינה. כשהוא משיג אותם, הוא מתחיל לפעול בצורה אקטיבית על המציאות, ובכך משנה את העולם. המספר ארבעים אינו מדבר כלל על גילו הביולוגי של האדם. לדוגמה, האר"י הקדוש וכן רבי נחמן מברסלב, שהיו שניהם מקובלים גדולים, נפטרו בגיל שלושים ושמונה. הגאון מווילנה כתב ספרי קבלה עוד לפני שחגג את בר-המצווה. אפילו הרב יהודה אשלג, בעל הסולם, החל לעסוק בחכמת הקבלה בגיל צעיר מאוד, ובגיל עשרים ושש הוא כבר החל לכתוב חיבורים קבליים.

המקובלים עצמם הם שהגבילו את לימוד חכמת הקבלה לגיל ארבעים ומעלה, רק כדי למנוע מהאדם את הלימוד. הם חיכו שהאגו יגיע לסוף התפתחותו והאדם יבין מרצונו שלא נותר לו דבר מלימוד חכמה עתיקה זו. בימינו אין כל הגבלה על לימוד חכמת הקבלה והמקובלים כותבים שהגיעה ה"עת לעשות".

האם יש שוני בין נשים לגברים בלימוד חכמת קבלה? עדי מזרחי, חיפה

מובן שיש שוני. המציאות כולה נחלקת בצורה חדה מאוד לשני מינים. חכמת הקבלה מסבירה בצורה ברורה כיצד יש ללמד נכון את כל אחד מהמינים. השוני שבין המינים נובע משורשי הנשמה של הגבר ושל האישה. לפי השורש, גבר חייב לעבור תיקון שנשמתו בצורה אקטיבית. לעומת זאת, מקומה של האישה בתיקון מתבטא יותר בתמיכה ובעזרה לתיקון שמבצע הגבר. מתוך השורשים האלו נובעים גם מעמד האישה ומעמד הגבר בעולמנו.

מכתב למערכת

את העיתון "קבלה לעם" קיבלתי בדרכי הביתה מהבסיס מאדם נחמד שחיך אליי חיוך גדול. חשוב לי לומר שעבודתכם טובה והכתבות מעולות (במיוחד הסיפורים הקצרים). שלא כמו בשאר העיתונים עליהם הייתי מעדיפה לוותר. בעיתון שהוצאתם יש תוכן בעל משמעות, מסר חיובי ומשהו מיוחד שקשה להסביר במילים. אני רואה בזאת הזדמנות להשפיע לטובה לעם, לקירוב לבבות ולאיחוד העם.

בברכה, מרלן ממיסטבלוב

שאלות ותגובות למערכת: editor@kab.co.il

עם גיא גודס

גיא גודס, בעבר שחקן כדורסל מוביל בקבוצת מכבי תל אביב ובנבחרת ישראל וכיום מאמן בליגה הבכירה בישראל, שואל את הרב לייטמן על ספר הזוהר, ספורט ועל אמונות תפלות

גרביים, ששלבשו אותו הצליחו במשחק מסוים, והם ממשיכים לגרוב אותו ממשחק למשחק. יש כאלו שנכנסים למגרש רק ברגל ימין, מפחד מעין הרע. יש כל מיני דוגמאות...

הרב לייטמן: כלומר, למרות שהם משקיעים בספורט את כל חייהם, הם למעשה מרגישים שלא הכול תלוי בכוחות שלהם. דווקא כשהם משקיעים את הכול, הם חשים שיש מעין כוח נעלם, והוא למעשה זה שקובע.

גיא גודס: בדיוק. הם חושבים שאולי יש משהו שעוצר אותם, או שאולי עשו משהו רע, ובא מישהו מלמעלה, נתן להם מכה ואמר: "לא בדרך הזו, אלא בזו". לדוגמה, לפני שהייתי זורק לסל,

גיא גודס: יש כאלו שנכנסים למגרש רק ברגל ימין, מפחד מעין הרע. יש כל מיני דוגמאות. הרב לייטמן: כלומר, למרות שהם משקיעים בספורט את כל חייהם, הם למעשה מרגישים שלא הכול תלוי בכוחות שלהם

כבר הייתי רואה את הכדור בפנים, וזה היה עוזר לי מאוד.

הרב לייטמן: הדוגמה שלך טובה. אדם שמשקיע את כל כוחותיו רואה שלא משנה כמה השקיע, התוצאה עדיין לא תלויה בו. ובנקודה הזו הוא מתחיל לתלות את עצמו בכוח הנעלם. זו המגמה של האנושות כולה. ההשגחה העליונה מנהיגה את כולנו, כך שנינוכח שלמרות שעשינו הכול, השקענו מאמצים רבים ועמדנו בסבל רב, עדיין לא הגענו לכלום. האדם עודו תלוי בכוח עליון, והוא מתחיל לשאול "אז איפה הכוח העליון הזה?" כי הוא רוצה לפחות להצליח בעזרתו.

וכאן מתגלה חכמת הקבלה. גיא גודס: אולי הכוח העליון נמצא בצידו השני של המגרש. יש שתי קבוצות, וכל קבוצה עושה את המקסימום כדי לנצח. קבוצה אחת מנצחת, קבוצה אחת מפסידה.

הרב לייטמן: אני מזמין אותך לעבור לקבוצת המקובלים.

חיוו. אין כל צורך בשכנועים מלאכותיים, אלא רק בכניסה ל"מקום הפיקוד" על חיוו. גיא גודס: האם כאשר האדם מסיים את התיקון, נשמתו שקטה ורוגעת?

הרב לייטמן: אין גרוע יותר מהעולם הזה. זהו המצב הנמוך ביותר, אבל אנחנו לא מרגישים זאת, מכיוון שאין לנו עם מה להשוות את מצבנו. כאשר האדם מסיים את התיקון, הוא נכלל במצב המושלם ללא כל שינוי של המצב, אלא להפך - רק שופע יותר ויותר ומתפתח עוד ועוד לטובה. גיא גודס: האם התשובות נמצאות בתוך כל אחד מאיתנו?

הרב לייטמן: השאלות נמצאות בכל אחד, ואת התשובות האדם מוצא רק כאשר הוא עובר את הפתח ומגלה את העולם העליון.

גיא גודס: לכן כל אחד צריך להאמין יותר בעצמו וביכולותיו, ולא להיעזר בכל מיני אמונות תפלות...

הרב לייטמן: ידוע ששחקני ספורט נוטים להאמין בסימני מזל למיניהם, אך מהיכן זה נובע? הרי אדם שקשור לקבוצה ונמצא בתוך התהליך, במצב של התקפה, אמור להאמין בכוחות עצמו. מה מועיל לו להאמין שיש איזשהו מזל מלמעלה? כיצד פועל עניין האמונות התפלות בקרב השחקנים?

גיא גודס: אני חושב שכל אחד מחפש עזרה ותמיכה, משהו להאמין בו. מתוך עולם הספורט אני יכול לספר, ששחקנים רבים נאחזים בזוג

באמצעותה כיצד עליו לחיות בעולמינו בצורה הטובה והנוחה ביותר. מקובלים אלו גם מספרים, שבסופו של דבר כולם יגלו את המערכת הזו ויכירו אותה. שכן בסך הכול עתידה של האנושות הוא טוב, משום שבמצב הסופי שאליו נגיע כולנו נחיה בשני העולמות, נדע את כל החוקים ונשתמש בהם לטובה. גיא גודס: האם כל סודות החיים והתשובות לכל השאלות אכן נמצאים בספר הזוהר? הרב לייטמן: מובן שכל מה שהיה, שיהיה ושישנו במציאות כבר נמצא בספר הזוהר. הבעיה העיקרית היא כיצד להשתמש בו ולזה מכוון כל

גיא גודס: צריך לפתוח לאדם את הדלתות. הרב לייטמן: "הכנס אותו פנימה, והנח לו". הוא כבר יבדוק ויגלה מה זה "טוב" ומה זה "רע"

הלימוד שלנו. שיטת הקבלה סוברת, שאין לומר לאדם מה עליו לעשות, אלא יש "לפתוח" לו את העולם העליון, ומתוך כך שירגיש אותו הוא כבר יידע בעצמו כיצד לפעול.

גיא גודס: כלומר צריך לפתוח לאדם את הדלתות.

הרב לייטמן: "הכנס אותו פנימה, והנח לו". הוא כבר יבדוק ויגלה מה זה "טוב" ומה זה "רע", מה כדאי ומה לא, הוא בעצמו יהיה בעל הבית על

גיא גודס: חשוב לי לנסות לקבל תשובות על מהות החיים שלנו, על היעוד שלנו, נושא שמאוד מעניין אותי באופן אישי. שמעתי שבחכמת הקבלה נמצאות התשובות. אם כן, מהי חכמת הקבלה?

הרב לייטמן: חכמת הקבלה היא שיטה המסוגלת לפתח בנו את תפיסת העולם המצומצמת לתפיסה רחבה יותר, להראות לנו את הכוחות שפועלים עלינו ולגלות לנו במה תלוי עתידנו וכיצד ביכולתנו לשנות אותו לטובתנו. לכן בימינו היא הופכת להיות מבוקשת בכל מקום. למה? מכיוון שהאדם אינו יודע מהי הצורה בה הוא מתקיים לפני היוולדו ולאחר הסתלקותו מהעולם הזה. הוא גם אינו משער כיצד הוא משפיע על העולם ומדוע הוא מקבל לפתע "מכות" מהחיים ואינו מצליח לשלוט במסגרת החיים הפשוטה. האדם בימינו נמצא בחוסר אונים הולך וגובר, כמו ילד קטן שהלך לאיבוד. מלבד הכוחות והחוקים שהאדם מגלה, התשובות לכל השאלות הללו נעלמות ממנו. זאת אומרת שיש כנראה מערכת נוספת שאחראית על כל האמור, אלא שהיא נסתרת מאיתנו. על מערכת החוקים הללו כותבים לנו המקובלים.

גיא גודס: האם כל אחד יכול לעסוק בה? הרב לייטמן: בהחלט. המקובלים שגילו את המערכת הזו כינו אותה בשם "העולם העליון". לטענתם, כל אחד יכול לגלותה, ולהבין

אודות בני ברוך

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן (MsC) בבניו קיברנטיקה (PhD בפילוסופיה) ונקראת על שמו של המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר). שיטת הלימוד הייחודית אותה פיתחה בני ברוך, מבוססת על לימוד המקורות האותנטיים של כתבי מקובלים (ר' שמעון בר-יוחאי, כתבי האר"י, כתבי בעל הסולם) בגישה מדעית ומודרנית.

מערכת העיתון "קבלה לעם"

עורך ראשי: ד. אהרוני עורכי משנה: ר. לייטמן, י. זיו חברי מערכת: כ. פרי, ד. נהרי, י. עובדיה עיצוב גרפי: ט. שמעוני, ר. יניב, מ. אדמוני, א. אוטקין

שאלות, הערות ותגובות למערכת: editor@kab.co.il ובדואר ל'הוצאת קבלה לעם' ת.ד. 1552 רמת-גן 52115 הרשמה לקבלת גליון אלקטרוני של העיתון: info@kab.co.il

מידעון - איך לומדים קבלה?

טלוויזיה

• ערוץ 25 (HOT) • ערוץ 98 (YES) יום ה' 8:00, יום ו' 15:00 יום א' - ו': שידור חי בין השעות 3:00 עד 7:00 בבוקר * הצפייה בערוצים 25 ו-98 ללא תשלום

אינטרנט

אתר קבלה למתחיל: www.kab.co.il • תוכניות בשידור חי: www.kab.tv ניתן לשאול שאלות בשידור חי * כל החומר מוגש בצורה חופשית וללא תשלום

מידע על אפשרויות הלימוד, ופרטים נוספים בטל': 1-700-509-209

קבוצות לימוד

שלוחת פתח תקווה "בית קבלה לעם" ז'בוטינסקי 112

שלוחת חולון

אורט חולון, רח' פרופסור שור 2

שלוחת נס ציונה

רח' שינדלר 1 אשכול פיס

שלוחת רעננה

רח' אחוזה 157 "בית הנוער" החל מה-2/11 יפתח מסלול הלימוד "קמפוס קבלה".

מליון וחצי בתי אב כבר מחוברים

• יום ה' בשעה 08:00 - 20:30
• יום שישי בשעה 15:00
• א' - ו': שידור חי בין השעות 3:00 עד 7:00 בבוקר

קבלה בטלוויזיה בערוץ המקומי

• ערוץ 25 ב-HOT • ערוץ 98 ב-YES

וגם בערוץ הטלוויזיה באינטרנט www.kab.tv 24 שעות ביממה